

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție, Djulieta Devder, și de procurorul în Procuratura Anticorupție, Victor Muntean, împotriva sentinței Judecătorei Grigoriopol din 25 aprilie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2016, în privința inculpaților

***Tincu Petru Xxxxx**, născut la
xx xxxxx xxxx, originar și locuitor al s. Xxxxxxx, r-nul
Xxxxxxx, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale;*

***Cazacu Ion Xxxxxx**, născut la
xx xxx xxxx în s. Xxxxxxx, r-nul Xxxxxxx, locuitor al or.
Xxxxxxx, str. , cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 08.08.2014 – 25.04.2016,
instanța de apel: 20.05.2016 – 09.12.2016,
instanța de recurs: 17.03.2017 – 20.06.2017.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 25 aprilie 2016, Tincu Petru a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3) lit. a¹) Cod penal, din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

Cazacu Ion a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

2. Instanța de fond a constatat că, Tincu Petru este învinuit că la începutul lunii aprilie 2014, având calitatea procesuală de inculpat în cauza penală nr. 1-35/14, privind comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (3) Cod penal, aflată spre examinare în gestiunea președintelui Judecătoriei r-nului Glodeni, Ion Cazacu, a promis ultimului suma de 700 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 12.951,19 lei, pentru adoptarea unei sentințe favorabile în privința sa.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, la 16 aprilie 2014, orele 10.00, după petrecerea ședinței de judecată în cauza dată, Tincu P., în incinta Judecătoriei r-nului Glodeni, din str. Ștefan cel Mare 7, or. Glodeni, s-a înțeles cu judecătorul Cazacu I. să-i transmită suma pretinsă de 10.000 lei prin intermediul procurorului în Procuratura r-nului Glodeni, Liviu Velișco, care participa pe caz în calitate de acuzator de stat. Ulterior, la 16 aprilie 2014, aproximativ orele 16.00, Tincu P., acționând conform înțelegerii prealabile cu judecătorul Cazacu I., conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, s-a prezentat, conform planului stabilit, în incinta Procuraturii r-nului Glodeni, din str. Decebal 9a, or. Glodeni, unde i-a transmis procurorului Liviu Velișco suma convenită de 10.000 lei, bani care urmau a fi transmiși magistratului Cazacu I., pentru pronunțarea de către acesta a unei sentințe mai blânde în privința sa și anume cu aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității și fără privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport.

Astfel, a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (3) lit. a¹) Cod penal, adică coruperea activă, săvârșită în privința unei persoane cu funcție de demnitate publică.

Cazacu Ion este învinuit că, în baza Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 369-VII din 14.11.2012 deținând funcția de președinte al Judecătoriei r-nului Glodeni, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) Cod penal persoană cu funcție de demnitate publică, al cărei mod de numire este reglementat de art. 116 alin. (2) din Constituția R. Moldova, reprezentând, potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 544-XII din 20.07.1995 „Cu privire la statutul judecătorului”, unicul purtător al puterii judecătorești, investit constituțional cu atribuții de îndeplinire a justiției, pe care le execută în baza legii, având, în temeiul art. 15 alin. (1) lit. a), e) din Legea nr. 544-XII, obligațiile de a fi imparțial, de a asigura apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, de a respecta întocmai cerințele legii la îndeplinirea justiției și de a asigura interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, de a se abține de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, de a respecta prevederile Codului de etică a judecătorului și în temeiul art. 15 alin. (2) din Legea nr. 544-XII, obligația de a informa imediat președintele instanței judecătorești și Consiliul Superior al Magistraturii despre orice tentativă de a fi influențați în procesul de examinare a cauzelor, fiind obligat de a respecta prevederile art. art. 5 alin. (1) lit. g) și 9 alin. (3) din Codul de etică al judecătorului, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 366/15 din 29 noiembrie 2007,

potrivit cărora judecătorul urmează să-și exercite responsabilități juridice ce îi revin în care să se asigure de aplicarea corectă și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și fără întârziere, judecătorul nu se poate implica în activități care încalcă legile, normele sau standardele de etică din Cod, ce ar duce la imparțialitate, prejudecăți, conflicte de interese sau ar interveni în responsabilitățile profesionale, încălcând prevederile enunțate, a comis acțiuni care au subminat autoritatea și prestigiul justiției, discreditând înalta funcție de judecător, exprimate prin corupere pasivă săvârșită de o persoană cu funcție de demnitate publică în următoarele circumstanțe.

La 20 martie 2014, în calitate de judecător, lui Cazacu Ion i-a fost repartizată spre examinare în fond cauza penală nr. 2013090331 (număr de judecată 1-35/14) pe art. 264¹ alin. (3) din Codul penal privind învinuirea lui Tincu P. în comiterea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. La începutul lunii aprilie 2014, Cazacu I. având spre examinare cauza penală nominalizată, în scopul obținerii banilor ce nu i se cuvin, a pretins de la Tincu P. suma de 700 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 12.951,19 lei, pentru adoptarea unei sentințe mai blânde și fără lipsirea ultimului de dreptul de a conduce mijlocul de transport. În continuarea acțiunilor sale infracționale, la 16 aprilie 2014, orele 10.00, după petrecerea ședinței de judecată în cauza dată, Cazacu I., aflându-se în incinta Judecătoriei r-nului Glodeni, din str. Ștefan cel Mare 7, or. Glodeni, i-a solicitat inculpatului Tincu P. să-i transmită suma de 10.000 lei prin intermediul procurorului în Procuratura r-nului Glodeni, Liviu Velișco, care participa în calitate de acuzator de stat în proces. Ulterior, în aceeași zi, aproximativ orele 16.00, Tincu P., acționând conform înțelegerii ilegale avute cu judecătorul Cazacu I., aflându-se în incinta Procuraturii r-nului Glodeni, din str. Decebal 9a, or. Glodeni, i-a transmis procurorului Liviu Velișco suma de 10.000 lei solicitată, pentru a o transmite magistratului. În aceeași zi, în intervalul de timp 16.55 – 16.58, Cazacu I., conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind intenția de a primi bani ce nu i se cuvin, aflându-se în biroul său de serviciu, amplasat în incinta Judecătoriei r-nului Glodeni, din str. Ștefan cel Mare 7, or. Glodeni, conform înțelegerii prealabile, a primit de la procurorul Liviu Velișco suma de 10.000 lei, transmisă de către Tincu P. și convenită cu acesta, pentru adoptarea unei sentințe de aplicare în privința acestuia a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fără lipsirea inculpatului de dreptul de a conduce mijlocul de transport. Îndată după primirea banilor, Cazacu I. a fost prins în flagrant, mijloacele bănești în sumă de 10.000 lei fiind depistate în masa de lucru din anticamera biroului său de serviciu.

Potrivit învinuirii, prin acțiunile sale intenționate, Cazacu I. a comis coruperea pasivă, adică pretinderea, primirea personal de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite, de o persoană cu funcție de demnitate publică, infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod Penal.

Instanța a reținut că inculpatul Tincu P., nu a recunoscut vina și a declarat că inculpatul Cazacu I. a intrat în birou comunicându-i că are un dosar la examinare pentru a doua zi și ar vrea să afle ce va fi. I-a zis că nu îi va da o pedeapsă mai mare decât prevede legea. La 16.04.2014, când s-a prezentat la ședință, de el s-a

apropiat procurorul Velișco L. care i-a propus să meargă afară să fumeze o țigară, unde i-a propus să dea 10.000 lei. S-a anunțat întrerupere pentru a doua zi. A fost sunat de Garștea G. căruia i-a comunicat că se cere „10 moldoveni”. S-a întâlnit cu Garștea G. și cu feciorul acestuia, care i-a transmis 10.000 lei. A mers la Velișco L. care l-a invitat în birou, întrebându-l dacă a adus banii și ce sumă, spunându-i să meargă acasă că totul va fi bine. Cu Cazacu I. nu a avut careva discuție despre bani. Discuțiile din stenogramă sunt parțial veridice, o parte din ele fiind inventate, și anume că ar fi fost la Cazacu I. și că ar fi vorbit cu el. A semnat acordul de recunoaștere a vinovăției, deoarece procurorul i-a spus că astfel va fi mai ușor de aplicat prevederile art. 55. Nu a cerut de la Garștea G. 10.000 lei, acesta singur i le-a dat să-și rezolve problemele.

Inculpatul Cazacu I. nu a recunoscut vina și a declarat că în birou a intrat Tincu P. și i-a spus că vrea să știe ce e cu dosarul lui. Atunci i-a zis că nu îi va aplica o pedeapsă mai mare decât prevede legea. Procurorul Velișco L. i-a comunicat că vor examina cauza în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, ulterior a solicitat un răgaz de 10 minute pentru a încheia acord de recunoaștere a vinovăției cu inculpatul. Ulterior a fost audiat inculpatul, după care procurorul Velișco L. a solicitat întreruperea ședinței de judecată, motivând că nu este pregătit pentru dezbateri judiciare. A doua zi, pe la orele 16.30, procurorul a venit și au purtat o discuție, alta decât cea redată în dosar. Velișco L. a plecat, ieșind și el din urma lui, moment în care au intrat colaboratorii CNA. Banii în sumă de 10.000 lei, au fost depistați într-un sertar de la masa de serviciu a asistentului Barcari P. Nu are idee cine și cum i-a pus acolo. Banii găsiți erau fără plic, împrăștiți prin sertar. Careva bani nu a pretins de la Tincu P. și nici nu a primit nimic de la Tincu P. sau Velișco L.

Martorul Popa M. a declarat că Garștea G. i-a spus că are un cunoscut pe nume Tincu Petru care are nevoie de bani pentru a rezolva o întrebare, cerându-i 700 euro. A mers la CNA și a făcut denunțul respectiv. Peste 7 zile a primit de la CNA banii și i-a transmis lui Garștea G. A conlucrat cu organele urmăririi penale fără remunerare, iar când a primit banii a fost întocmit act de numerotare, marcarea și transmitere a banilor. Procurorul l-a invitat la marcarea și transmiterea banilor, dar acolo era doar ofițerul Octavian Rău. Informația că banii urmau a fi transmiși unei persoane cu demnitate publică a aflat-o de la Garștea G., care a și folosit această expresie, deoarece Garștea G. i-a spus că Tincu P. are un dosar pentru conducerea automobilului în stare de ebrietate la procuratură sau la judecată.

Martorul Garștea G. a declarat, că a cerut bani de la Popa M. pentru a-l ajuta pe Tincu P. să-și rezolve niște probleme, cum i-a zis ultimul. Acesta i-a dat 10.000 lei, pe care i le-a transmis lui Tincu P.

Martorul Barcari P. a declarat că Cazacu I. este șeful său. La 16.04.2014, procurorul Velișco L. a intrat în biroul lui Cazacu I., închizând ușa. Ofițerii de la CNA au efectuat percheziții în anticameră, găsind acolo bani în sertar. O persoană l-a împins la perete și i-a spus că dacă nu o să depună declarații împotriva lui Cazacu I. va fi luat în izolator. S-a speriat și a declarat că Cazacu I. a deschis sertarul de la masa din anticameră. Declarațiile de la urmărirea penală le-a scris personal, fiind intimidat. Nu a depus vreo plângere în acest sens.

Martorul Guțu V. a declarat că Tincu P. i-a spus că a avut un accident rutier și nu știe cum să-și rezolve problema, întrebând dacă nu poate să vorbească el cu Cazacu I., la ce i-a spus că nu.

Martorul Caralașuc I. a declarat că a efectuat acțiuni de urmărire penală, având statut de ofițer de urmărire penală. Conform fișei de post are statut de ofițer de investigații, acordând ajutor în vederea efectuării acțiunilor de urmărire penală – urmărire vizuală. În baza ordonanței procurorului și încheierii instanței de judecată, a efectuat acțiuni de urmărire penală pe cazul dat.

Martorul Rău O. a declarat similar.

Potrivit procesului verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 17.04.2014, la 16.04.2014, orele 08.16, Tincu P. a intrat în incinta Judecătoriei Glodeni. La 08.44 a ieșit împreună cu procurorul Velișco L. și au discutat în preajma judecătoriei. La 16.26 a fost fixat așteptând la intrarea în incinta Procuraturii Glodeni. La 16.32 de Tincu P. s-a apropiat Velișco L., ambii intrând în incinta procuraturii. La 16.41, Tincu P. a ieșit din sediul procuraturii.

Conform procesului verbal din 16.04.2014, în rezultatul percheziției, în masa de lucru a angajatului Judecătoriei Glodeni, Barcari P., în primul sertar de sus al mesei, au fost depistate 50 de bancnote cu nominalul de 200 lei.

Potrivit procesului verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații – controlul trimiterii banilor din 22.04.2014, la 15.04.2014 și 16.04.2014, de către ofițerii de investigații a fost efectuată măsura specială de investigație și anume controlul transiterii sumei de 10.000 lei martorului Popa P. Ulterior, mijloacele bănești în sumă de 10.000 lei, la 16.04.2014 au fost depistate în cadrul percheziției în sertarul de sus al mesei de lucru al grefierului Barcari P., amplasată în anticamera biroului 10 al Judecătoriei Glodeni.

Totodată, instanța a concluzionat că în cadrul examinării cauzei nu a fost adusă nici o probă care ar permite constatarea cu certitudine a vinovăției inculpaților.

Versiunea martorului Popa M. indicată în denunț și în procesul verbal de audiere în calitate de martor conține divergențe.

Or, declarațiile martorului Popa M. nu permit să se considere, în mod rezonabil, că inculpații au fost implicați în acte de corupție.

După pornirea urmăririi penale, conform semnelor componente de infracțiune prevăzută de art. 325 alin. (3) lit. a¹) Cod penal, organul de urmărire penală a pus în aplicare mai multe măsuri speciale de investigații.

Măsurile speciale de investigații au fost puse în aplicare, fără ca la dosar să fie existat vreo probă care ar dovedi că Tincu P. intenționează să ofere bani pentru a obține o decizie favorabilă pe cauza sa penală, sau că Cazacu I. ar fi pretins sau acceptat o remunerare ilicită.

Organul de urmărire penală nu s-a limitat la investigarea activității pretinse a fi infracționale într-un mod esențialmente pasiv, astfel încât factorul determinant să rămână comportamentul persoanelor implicate în activitatea ilegală.

Procesele verbale privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 16.04.2014 au fost întocmite de șeful Direcției asigurare operativă, Carlașuc I., persoană care nu avea dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală.

Procesul verbal privind cercetarea domiciliului din 07.05.2014 și stenogramele convorbirilor care au avut loc la 15.04.2014, nu poate fi pus la baza sentinței deoarece cad sub incidența art. 94 alin. (1) pct. 2), 8) Cod de procedură penală, fiind obținut cu încălcări esențiale a dreptului inculpaților la apărare, contrar prevederilor art. 132⁵ alin. (1) pct. 1), 3), 4), 5) Cod de procedură penală.

Procesul verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 17.04.2014 și stenograma anexată au fost întocmite cu încălcarea prevederilor art. 132⁵ alin. (1) pct. 1), 3), 4), 5) Cod de procedură penală.

Mai multe contradicții din actele privind măsurile speciale de investigații nu au fost înlăturate la urmărirea penală.

Circumstanțele transmiterii banilor de la Popa M. către Garștea G., descrise în procesul verbal din 22.04.2014, nu au fost fixate și documentate prin oarecare alte procese verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigație. Acest fapt nu poate fi interpretat ca fiind o omisiune din partea organului de urmărire penală atât timp cât la dosar nu au fost administrate probe care ar dovedi că acțiunile și comportamentul lui Garștea G. au prezentat interes și că alte acțiuni ale acestei persoane au fost documentate separat. Aceasta se putea întâmpla doar în cazul în care ambele persoane, Popa M. și Garștea G. acționau ca agenți sub acoperire.

În cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil în sensul art. 6 par. 1 din Convenție, toate probele obținute în rezultatul provocării de către poliție trebuie să fie excluse.

Declarațiile martorilor audiați, nu confirmă acuzațiile aduse de procuror, nici transmiterea de către Tincu P. și primirea mijloacelor financiare de către Cazacu I. Inculpatul declarând că mijloacele financiare erau destinate procurorului Velișco L., iar potrivit procesului verbal de percheziție din 16.04.2014, acestea au fost depistate în masa de lucru a lui Barcari P., instanța aflându-se în imposibilitate de a stabili cine i-a plasat în acel loc.

3. Procurorul în Procuratura anticorupție, Victor Muntean, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cazacu I. să fie condamnat în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal la 8 ani închisoare și amendă în mărime de 10000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în domeniul exercitării puterii judecătorești pe un termen de 15 ani, și Tincu P. să fie condamnat în baza art. 325 alin. (3) lit. a¹) Cod penal la 8 ani închisoare și amendă în mărime de 8000 unități convenționale.

Apelantul a invocat, că probele acuzării au combătut versiunea inculpaților, iar instanța nu le-a luat în considerație.

Afirmația instanței cu privire la credibilitatea denunțatorului Popa M., indică asupra parțialității instanței, deoarece potrivit prevederilor art. 263 alin. (2) Cod de procedură penală, denunțul este înștiințarea făcută de o persoană fizică despre săvârșirea unei infracțiuni, Popa M. la depunerea denunțului fiind preîntâmpinat de răspunderea penală, conform art. 311 Cod penal.

Legalitatea pornirii urmăririi penale a fost verificată în ordinea controlului judiciar la autorizarea măsurilor speciale de investigație, unde prin încheiere instanța a constatat că cauza penală a fost pornită conform legislației în vigoare.

Instanța de fond a ignorat prevederile legale cu privire la dispunerea măsurilor speciale de investigație, bazându-se doar pe aprecierea formală a apărării.

Astfel, în temeiul art. 132¹ alin. (2), 132² alin. (1) Cod de procedură penală, acuzarea de stat a constatat că bănuiala rezonabilă la pornirea urmăririi penale pe art. 325 alin. (3) lit. a¹) Cod penal există, fapt confirmat și prin încheierile judecătorului de instrucție de autorizare a măsurilor speciale de investigație, conform căreia cauza a fost pornită în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, măsurile speciale de investigație fiind dispuse în scopul descoperirii infracțiunii și stabilirii persoanelor culpabile, pe altă cale fiind imposibilă realizarea scopului procesului penal.

Instanța inițial a indicat că nu există nici o probă pentru a pune în aplicare măsurile speciale de investigație, ulterior contrazicându-se că totuși a existat o probă precum sunt declarațiile martorului Popa M.

La fel, instanța a conchis că prin denunțul său, Popa M. nu a indicat că Tincu P. este persoana care i-a solicitat banii, ceea ce denotă că organul de urmărire penală nu a avut un comportament „esențialmente” pasiv la documentarea acestui caz.

Explicația instanței este neclară, acuzării fiindu-i neclar care a fost gradul de pasivitate constatat de instanța de judecată în sentință, un pic pasiv, un pic mai puțin pasiv și dacă una din categorii se atribuie la „esențialmente” pasiv, ori ea se atribuie pur și simplu la noțiunea de pasiv.

Organul de investigații a efectuat o măsură specială de investigație – documentare, care prin definiție reprezintă o urmărire tainică, cu caracter de observare și fixare a unor situații ilicite care se produc din voința persoanelor care sunt supuse măsurii speciale de investigație.

Potrivit stenogramei discuțiilor petrecute între Tincu P. și Guțu V. la 14.04.2014, în preajma Judecătoriei Glodeni, s-a constatat că la 08.14 Tincu P., fiind cu feciorul său Tincu V., s-au întâlnit cu Guțu V., discuția începând cu privire la probleme ce le are Tincu P., cu sănătatea și Guțu V., că este bănuț într-un dosar de vătămare a integrității corporale aflat în gestiunea organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Glodeni. În continuare Tincu P. comunică despre cheltuielile suportate cu partea vătămată în rezultatul accidentului rutier comis de el, în continuare Tincu P. cunoscând că Guțu V. se află în relații de rudenie cu Cazacu I. l-a întrebat dacă poate să discute cu acesta privitor la problema sa, întrebându-l dacă să vină la birou sau acasă pentru a comunica. Tincu P. îl întreabă pe Guțu V. privitor la cazul lui aflat pe rol în judecată după cum urmează: cuvinte pronunțate de Guțu V. sunt convențional marcate cu litera G și cuvintele pronunțate de Tincu P. sunt convențional marcate cu litera T „G- hai că eu dacă o să intru o să-i dau un namioc”, Guțu V. făcând referire la discuția anterioară când Tincu P. i-a comunicat să-i dea un namioc lui Cazacu I., T: - *da zii, grăiește cu dânsul, zii acela a lui Tincu vrea să vorbească cu mata da nu știe cum, G:- mmm, T: - Că el deam știe, el trebuie să mă aștepte dacă o luat dosarul la dânsul, el așteaptă să mă duc.* Tincu P. invocă lui Guțu V. că Cazacu I. este deja la curent cu

cazul lui și îl așteaptă pe Tincu P., fapt ce indică că deja din spusele lui Tincu P. cu Cazacu I. cineva a discutat în privința lui. *G: -mmm, T: - eu am fost și el nu era (necenzurat), era dus la curort și mi-o spus că de azi începe lucru.* Prin fraza pronunțată Tincu P. confirmă faptul că a fost la Cazacu I. anterior, deci la începutul lunii aprilie 2014, deoarece la începutul lunii aprilie 2014, Cazacu I. a fost la sanatoriu și Tincu P. a fost cu privire la cazul lui penal, ce confirmă intenția la oferire a mijloacelor bănești de către Tincu P. *G: ap îți spun că ieri o venit, T: a zice că poate - poate, nu poate - nu poate, G: - asta-i ghini că-i la dânsul, T:- a să-mi spui cam cât a șeri să mă duc să împrumut, să dau și sani...* Conform discuției în cauză, Tincu P. confirmă încă odată oferirea mijloacelor bănești pentru Cazacu I., nu era vorba de procuror, nu era vorba de ofițer de urmărire penală, dar de judecătorul Cazacu I. și Tincu P. este gata să împrumute mijloace bănești pentru ca să-i transmită.

Discuția în cauză a fost confirmată și de martorul Guțu V., care a comunicat că convorbirea s-a petrecut la ora și data indicată și conținutul corespunde adevărului, aceasta denotă că instanța a ignorat probele examinate, care direct indică asupra înțelegerii avute între Tincu P. și Cazacu I. și primul este gata să ofere mijloace bănești pentru judecător în schimbul emiterii sentinței în favoarea lui Tincu P. însă instanța s-a limitat la examinarea formală a lor, dând apreciere în favoarea părții apărării, care nu a făcut trimitere la frazele menționate.

Instanța în motivarea sentinței a invocat că procesele verbale privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 16.04.2014, au fost întocmite de către șeful Direcției Asigurare Operativă CNA, Igor Carlașuc, persoana care nu avea dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală.

Însă, instanța neîntemeiat și incorect a apreciat nulitatea probelor.

Or, potrivit prevederilor art. 132⁴ alin. (1) Cod de procedură penală, procurorul care conduce sau exercită urmărirea penală pune, prin ordonanță motivată, măsura specială de investigații în executarea subdiviziunii specializate ale autorităților indicate în Legea privind activitatea specială de investigații.

Măsura specială de investigație supra a fost dispusă prin ordonanța procurorului din 11.04.2014, cu dispunerea efectuării măsurii colaboratorilor ce activează în Cadrul Centrului Național Anticorupție, fiind autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție. Direcția Asigurare Operativă este subdiviziunea specializată a Centrului Național Anticorupție, în sarcina căruia intră documentarea tainică, confidențială a persoanelor care sunt urmărite cu fixarea foto a acțiunilor persoanelor subiecți a măsurii speciale de investigații. Urmărirea tainică se efectuează de subdiviziunea specializată cu utilizarea persoanelor confidențiale a căror identitate constituie secret de stat, șeful subdiviziunii specializate are statut de ofițer de investigație și este în drept să efectueze acțiunile speciale de investigație care sunt puse de procuror, judecător, în cadrul urmăririi penale, rezultatele măsurilor sunt fixate în procesul verbal de efectuare a măsurii speciale de investigație, unde sunt elucidate toate acțiunile persoanelor supuse măsurii speciale de investigație cu anexarea planșetei foto. Subdiviziunea CNA menționată face parte din autoritatea care este în drept să efectueze măsuri speciale de investigație în temeiul Legii cu privire la activitatea specială de investigație.

Astfel, Igor Carlașuc nefiind membru al grupului de urmărire penală era în drept în temeiul ordonanței procurorului și încheierii judecătorului de instrucție din 11.04.2014, să efectueze măsura specială de investigație și să întocmească procesul verbal menționat, deoarece intră în competența exclusivă a procurorului care exercită urmărirea penală, în cazul dat, desemnarea organului care va efectua măsura specială de investigații.

La fel, instanța a invocat că procesul verbal cu privire la cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat din 07.05.2014, nu pot fi puse la baza sentinței deoarece cad sub incidența prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 2), 8) Cod de procedură penală.

Instanța neîntemeiat a concluzionat astfel, or, procesul verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație a fost întocmit conform prevederilor art. 132⁵ alin.(1) Cod de procedură penală, în el conținându-se informația cu privire la locul întocmirii, numele prenumele subiectului care întocmește procesul verbal, numele prenumele persoanelor care au participat la efectuarea acțiunii, se are în vedere persoanele care au fost supuse măsurii speciale de investigație și anume Garștea G. și Tincu P., s-au descris faptele care s-au documentat cu utilizarea tehnicii speciale camuflate și specificată care e modelul tehnicii speciale, potrivit prevederilor art. 132⁹ alin. (9) Cod de procedură penală - stenograma comunicărilor constituie reproducerea integrală, în formă scrisă, pe suport de hârtie a comunicărilor interceptate și înregistrate care au importanță pentru cauza penală. De către procuror în cadrul consemnării, s-a dat apreciere probei în cauză și anume a comunicărilor înregistrate la 15.04.2014, în intervalul de timp între 18.04-18.10 a zilei de 15.04.2014 și intervalul de timp 15.58- 16.03 a zilei de 16.04.2014, comunicări care au importanță la fondul cauzei, condiție respectată de prevederile art. 132⁹ alin. (9) Cod de procedură penală.

Instanța de fond a mai invocat că, potrivit procesului verbal din 07.05.2014 discuția între Garștea G. și Tincu P. a avut loc la 16.04.2014, în intervalul de timp 15.58-16.03, timp în care Tincu P. a primit de la Garștea G. mijloace bănești în mărime de 10.000 lei, însă conform ordonanței privind aprecierea pertinentei rezultatelor măsurii speciale de investigație din 07.05.2014 și demersul procurorului privind controlul legalității măsurii speciale de investigație din 08.05.2014 s-a constatat că Tincu P. la 16.04.2014 i-a transmis procurorului Velișco L. mijloace bănești în mărime de 10.000 lei, aproximativ la orele 15.30.

Potrivit acestei afirmații, acuzarea consideră că descriptivul ordonanțelor menționate cu privire la indicarea orei 15.30, s-a comis o eroare materială, care a fost solicitată de a fi reparată de către acuzare.

Tot instanța a reținut că procesul verbal din 17.04.2014 și stenograma anexă a comunicărilor petrecute între Tincu P. și Garștea G. în intervalul de timp 12.52 - 12.55, contravine dispozițiilor alin. (1) pct. 1), 3), 4), 5) art. 132⁵ Cod de procedură penală.

Această afirmație a instanței nu este obiectivă și plauzibilă, deoarece a făcut comparație între două măsuri speciale de investigații diferite și anume: documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice și interceptarea și înregistrarea comunicărilor, care efectuate separat cu utilizarea tehnicii speciale

diferite, fiecare din ele fiind înregistrate la ore diferite, executată în baza ordonanței procurorului și dispunerii efectuării subdiviziunii CNA cu utilizarea tehnicii speciale, care permite de a intercepta comunicările inclusiv la distanță.

Documentarea s-a efectuat de către persoanele publice specializate din cadrul Direcției Asigurare Operativă CNA, care fixau fiecare acțiune a persoanei urmărite.

Prin ordonanța din 11.04.2014, s-a dispus efectuarea măsurii speciale de investigație - controlul transiterii banilor în mărime de 700 euro, sau echivalentul banilor menționați în lei sau altă valută străină, pe când instanța în motivare indică că numai suma de 700 euro.

În continuare procurorul, odată cu emiterea ordonanței în descriptivul ei a indicat că, măsura urmează a fi dispusă în scopul identificării intențiilor persoanei care oferă mită și persoanei cu funcție de demnitate publică care pretinde mijloace bănești.

Latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de corupere activă este oglindită de latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de corupere pasivă, ceea ce denotă că particularitățile semnelor componentelor de infracțiune indicate sunt similare și acțiunile persoanei și se aplică în mod corespunzător.

Pe lângă aceasta, instanța invocă faptul că Garștea G. și Velișco L. au acționat ca agenți sub acoperire, fără a invoca motivele și temeiurile de atribuire a acestei noțiuni martorilor acuzării.

În procedura penală națională nu se utilizează noțiunea de „agent sub acoperire”, dar investigator sub acoperire.

Însă nici Garștea G., nici Velișco L., nu au fost investigatori sub acoperire, deoarece Velișco L. activând în funcția de procuror în Procuratura Glodeni după statutul său nu putea acționa ca investigator sub acoperire, însă ultimul a depus în adresa Procurorului General raport denunț cu privire la acțiunile infracționale a judecătorului Cazacu I., ce a servit temei pentru Procurorul General de a porni urmărirea penală în privința președintelui Judecătoriei Glodeni, Cazacu I. Denunțul său este confirmat prin stenograma comunicărilor purtate între Tincu P. și Garștea G. din 16.04.2014 în incinta blocului administrativ de pe teritoriul fermei din s. Dușmani r-nul Glodeni, unde Tincu P., nefiind silit de nimeni i-a comunicat lui Garștea G. despre discuția cu procurorul din preajma Judecătoriei Glodeni, după proces și anume: *„Da și zic... „ce”? Ce spune?, o zis că 10 mii, o zis că nu prea vreau să mă vâr în de acestea, vreau să mă tot feresc știi că mă tem”*, prin fraza aceasta Tincu P. îi spune lui Garștea G. că procurorul Velișco L. nu dorește să se implice în activitatea corupțională, deoarece se teme, și judecătorul Cazacu I. i-a spus lui Velișco L. că este nevoie de 10.000 lei, îndată după aceasta fiind depus denunțul de procuror despre comiterea infracțiunii și însăși Velișco L. fiind audiat în calitate de martor, a confirmat cele relatate în denunț, probă care nu a fost luată în considerație de către instanță, aceasta direct demascând acțiunile lui Tincu P. și Cazacu I., instanța limitându-se la pledoaria și concluzia apărării de neadmitere ca probă și declarării lui Garștea G. și Velișco L. cu o noțiune inexistentă în procesul penal „agent sub acoperire”, neavând niciun temei juridic.

Cât privește Garștea G., ultimul a figurat în cauza penală având statut de bănuit și în cadrul urmăririi penale a fost scos de sub urmărirea penală și audiat în

calitate de martor, declarațiile lui fiind în coroborare cu alte probe administrate în cadrul procesului menționat.

Instanța de judecată nu a dat apreciere declarațiilor martorilor Garștea N. și Garștea G., care au depus la urmărirea penală și în instanța de judecată declarații ce indică direct asupra comiterii infracțiunii de către Tincu P. și Cazacu I. Nu au fost luate în considerație declarațiile martorului Guțu V., care fiind audiat a confirmat discuția petrecută cu Tincu P. și solicitările lui de a oferi mijloace bănești pentru Cazacu I.

Instanța de fond nu s-a expus asupra declarațiilor martorului Barcari P. care fiind audiat de procuror, în cadrul urmăririi penale a declarat că nefiind silit de nimeni și influențat de nimeni, că în ziua dată când procurorul Velișco L. a ieșit din biroul lui Cazacu I. și din urma lui fiind Cazacu I., ultimul s-a oprit la masa lui de serviciu din anticamera biroului, s-a aplecat și a deschis sertarul mesei, unde a pus ceva și după aceea l-a închis. Iar după o perioadă de un an fiind audiat în instanță a declarat că a fost impus de colaboratorii CNA ca să spună așa ceva.

Imediat după aceste declarații, procurorul s-a autosesizat în ordinea art. 274 Cod de procedură penală, fiind efectuat control sub prisma prevederilor art. 166¹ Cod penal, fiind adoptată în acest sens o ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale, nefiind constatată vreo influență, fiind prezentată ordonanța în acest sens. Însă, instanța nu s-a expus privitor la aprecierea critică a declarațiilor lui Barcari P. date în instanță cu privire la influență, dar s-a limitat cu o frază că declarațiile lui nu confirmă învinuirea lui Tincu P. și Cazacu I.

Martorul Sleptov I. a indicat că din momentul când au intrat colaboratorii CNA și procurorii în anticamera biroului și până la momentul începerii percheziției în anticameră, masa lui Barcari P. a fost intactă, adică nimeni nu a deschis sertarele mesei pentru a pune acolo careva obiecte sau a le scoate.

Însă, instanța a ignorat acest fapt, limitându-se la fraza că instanța se află în imposibilitate de a stabili cine a plasat banii în sertarul mesei de serviciu a lui Barcari P., pe când acuzarea a prezentat probe verosimile în acest sens, că banii au fost plasați de către Cazacu I., după primirea lor de la Velișco L.

Instanța nu a oferit posibilitate acuzării de a prezenta proba cu martor și anume martorul Velișco L., persoana care nemijlocit a transmis banii lui Cazacu I., fapt ce denotă atitudinea vădit imparțială a instanței. Acuzarea obiectiv a prezentat probe instanței că Velișco L. se află peste hotarele Republicii Moldova și nu este cunoscut când va reveni, totodată la cererea acuzării de stat de a remite prin intermediul Ministerului Justiției cererea de comisie rogatorie cu privire la citarea martorului în Franța orașul Paris, instanța a refuzat, grăbindu-se să anunțe părțile despre finisarea cercetării judecătorești și să porceadă la dezbaterile judiciare, lipsind astfel acuzarea de dreptul de a prezenta probe și anume proba directă, ce atestă un comportament vădit imparțial în acțiunile instanței.

Pe lângă aceasta, instanța nu a considerat ca probă procesul verbal de examinare din 21.05.2014 a cauzei penale nr. 1-35/14 aflate pe rol în Judecătoria Glodeni la judecătorul Cazacu I., conform căreia cauza penală nominalizată la 19 martie 2014 a fost repartizată spre examinare judecătorului Cazacu I. iar la 03 aprilie 2014, a fost numită ședința preliminară, care a fost amânată la inițiativa judecății.

Instanța constată că învinuirea este abstractă și contradictorie, că la începutul lunii aprilie 2014, Tincu P. și Cazacu I. nu puteau discuta privitor la caz, pe când există procesul verbal al ședinței din 03.04.2014, care confirmă că atât Cazacu I. cât și Tincu P., cunoșteau deja despre cazul dat, ceea ce se confirmă prin discuția purtată între Tincu P. și Guțu V. din 14.04.2016, conform căreia Tincu P. îi spune lui Guțu că, „... *el știe*.., *el mă așteaptă*”, ce atestă că oferirea și pretinderea deja s-au consumat.

Probele respective nici nu au fost supuse analizei din partea instanței.

Pe lângă aceasta, o atitudine vădit imparțială a instanței se observă și la motivarea conform căreia a dat apreciere declarațiilor inculpatului Tincu P., care a declarat că, după ce a primit bani de la Garștea G. a plecat în or. Glodeni și imediat a fost telefonat de către Garștea N. care i-a comunicat să plece la procuror, pe când fiind audiat martorul Garștea N. a comunicat că da, el întradevăr l-a telefonat, însă i-a comunicat să vină la fermă deoarece este necesar să efectueze lucrări de reparație și apoi să-i conducă la Glodeni, alte discuții cu el nu a avut. Cu toate că martorul a fost preîntâmpinat de răspunderea penală pentru declarații mincinoase, instanța a dat apreciere declarațiilor inculpatului Tincu P., fără a se expune critic asupra declarațiilor martorului, invocând doar că nu se referă la fond.

Instanța de judecată la motivarea sentinței a evitat să examineze probele prin prisma coroborării lor, distrugând separat fiecare probă administrată de acuzare. În aceste condiții, motivarea instanței contravine prevederilor obligatorii ale art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stabilește obligativitatea aprecierii tuturor probelor prin prisma coroborării lor.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2016, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, corect a stabilit că învinuirea înaintată inculpaților nu și-a găsit confirmare.

Divergențele constatate de către instanța de fond și reținute de instanța de apel pun la îndoială credibilitatea și veridicitatea denunțătorului Popa M.

Nu au fost întrunite cumulativ condițiile privind dispunerea măsurilor speciale de investigații, deoarece la dosar nu au fost administrate probe care ar fi dovedit că Tincu P. intenționa să ofere sau că ar fi promis bani pentru a obține o decizie favorabilă în privința sa.

Nu s-a stabilit o coroborare între învinuirea înaintată inculpatului Cazacu I. și probele administrate de acuzare în acest sens.

Implicarea organului de urmărire penală în stabilirea infracțiunii de corupție imputată inculpaților Cazacu I. și Tincu P. a fost decisivă, însă organul de urmărire penală nu s-a limitat doar la asistarea persoanelor private la înregistrarea săvârșirii unor acțiuni ilegale, dar au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea actelor de corupție, care, în caz contrar nu ar fi fost comise.

Prin ordonanța din 17.04.2014, privind aprecierea pertinentei rezultatelor măsurii speciale de investigație consemnată prin procesul verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor, organul de urmărire penală a constatat că la 16.04.2014, în jurul orelor 15.30, Tincu P. i-a transmis lui Velișco L. suma de 10.000 lei, bani predestinați președintelui Judecătoriei Glodeni, Cazacu I., circumstanțe care contravin informației fixate prin stenograma convorbirilor din

16.04.2014, întocmite în cadrul altei măsuri speciale de investigație, iar aceste contradicții au fost înlăturate la urmărirea penală.

Măsura specială de investigație – controlul transmiterii banilor dispusă prin ordonanța din 11.04.2014, reprezintă o acțiune de provocare din partea organului de urmărire penală, iar celelalte măsuri speciale de investigații au avut menirea să fixeze și să documenteze comportamentul simulat, provocat cu ajutorul persoanelor care au acționat ca agenți sub acoperire.

La cauza penală nu au fost administrate careva probe care ar demonstra că acțiunile și comportamentul lui Garștea G. au prezentat interes și că alte acțiuni ale acestei persoane au fost documentate separat.

Înregistrările anexate la dosar, examinate în cadrul ședinței de judecată, permit constatarea că tehnica specială a fost folosită de către procurorul Velișco L., care a acționat ca un investigator sub acoperire, la care Tincu P. a indicat că ar fi fost persoana pentru care erau destinați banii, fapt invocat și în autodenunțul depus în adresa organelor de drept.

Referitor la declarațiile martorilor audiați, instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a reține ca fiind pertinente și concludente declarațiile acestora sub aspectul stabilirii faptelor infracționale incriminate inculpaților, or, declarațiile martorilor sunt în afara cadrului învinuirii aduse de acuzare, și anume că la începutul lunii aprilie 2014, Tincu P. i-ar fi promis lui Cazacu I. suma de 700 euro, iar ultimul, în aceeași perioadă, ar fi pretins suma respectivă.

Acuzațiile aduse în adresa inculpaților se combat prin rezultatele documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, relevarea și fixarea acțiunilor persoanei utilizând aparate tehnice de înregistrare, reflectate în procesul – verbal din 07.05.2014 și stenograma comunicărilor dintre Tincu P. și Guțu V. din 14.04.2014, care deși au fost apreciate ca inadmisibile, denotă că până la 14.04.2014, Tincu P. nu a avut nici o discuție cu Cazacu I., cauza penală fiind pornită la 11.04.2014.

Declarațiile martorilor nu pot fi reținute în vederea confirmării învinuirii privind primirea mijloacelor financiare de către Cazacu I., acestea fiind depistate conform procesului verbal de percheziție din 16.04.2014 în masa de lucru a lui Barcari P., iar acuzarea nu a prezentat suficiente probe pentru a stabili cine i-a plasat în acel loc.

Declarațiile martorului Barcari P. date în cadrul urmăririi penale că în ziua când procurorul Velișco L. a ieșit din biroul lui Cazacu I., s-a oprit la masa lui de serviciu din anticamera biroului, s-a aplecat și a deschis sertarul mesei, unde a pus ceva și după aceea l-a închis, or, martorul Barcari P. a indicat în cadrul instanței de apel că la judecarea cauzei în instanța de fond a dat alte declarații decât cele date la urmărirea penală, deoarece a fost constrâns să depună acele declarații. Totodată, martorul a indicat că nu a scris nici o plângere cu referire la această constrângere, deoarece nu cunoștea cine sunt acele persoane.

Instanța de apel a oferit posibilitatea acuzării de a prezenta proba cu martorul Velișco L., însă tot acuzarea a prezentat probe despre imposibilitatea asigurării prezenței acestuia, fiind invocat că martorul a părăsit teritoriul Republicii Moldova și la moment se află în Franța, iar din motivul că acuzarea de stat nu cunoaște

adresa concretă a acestuia nu a fost înaintat demers privind dispunerea unei comisii rogatorii.

Totodată, instanța de fond incorect a conchis că rechizitoriul a fost întocmit contrar prevederilor art. 296 Cod de procedură penală, or, actul de învinuire cuprinde elementele stabilite de art. 296 Cod de procedură penală, respectiv, acesta nu poate să cadă sub incidența art. 251 Cod de procedură penală.

Deși primirea banilor a fost realizată prin intermediul procurorului Velișco L., aceasta a avut loc în urma acțiunilor instigatoare și provocatoare evidente și insistente ale lui Velișco L., Garștea G. și Popa M., care au acționat împreună cu organul de urmărire penală, ca agenți ai statului, astfel fiind încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO.

Instanța de apel a reținut că în speță au fost prezente acțiuni active de instigare insistentă și provocare a lui Tincu P. la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3) lit. a¹) Cod penal și a lui Cazacu I. la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Astfel, organul de urmărire penală nu a prezentat probe ce ar demonstra că inculpatul Tincu P. a promis judecătorului Cazacu I. sume bănești pentru adoptarea unei sentințe favorabile în privința sa, și că ambii ar fi avut înțelegere la cele invocate în rechizitoriu.

Probele prezentate de acuzare în susținerea învinuirii sunt lovite de nulitate în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, deoarece au fost obținute prin provocare, facilitare și încurajarea persoanelor la săvârșirea infracțiunii.

Declarațiile martorilor Garștea G., Garștea N., Popa M. și înregistrările audio a convorbirilor dintre martori și inculpatul Tincu P., Cazacu I. nu demonstrează vina lor în pretinderea, primirea banilor ce nu i se cuvin pentru sine pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și transmiterea bunurilor pentru pronunțarea de către persoana cu demnitate publică a unei sentințe mai blânde, dar dimpotrivă dovedesc faptul instigării, provocării și încurajării lui Tincu P. de către colaboratorii CNA la săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă.

Nu a fost elucidat aspectul referitor la calitatea procesuală a lui Velișco L., care în calitatea sa de acuzator de stat a colaborat activ cu colaboratorii CNA referitor la instigarea și determinarea lui Cazacu I. de a comite acte de corupere și a acționat în calitate de instigator sub acoperire, totodată nu au fost fixate și documentate acțiunile acestuia prin mijloace speciale de investigații.

Atât legea procesuală, cât și jurisprudența CEDO, interzic procedura de obținere a probelor prin provocare, facilitare și încurajarea persoanelor la săvârșirea infracțiunii.

Din materialele cauzei nu rezultă că acuzarea ar fi prezentat probe care ar demonstra că în lipsa implicării colaboratorilor CNA ar fi fost săvârșite infracțiunile incriminate lui Tincu P. și Cazacu I., or, martorul denunțator Popa M. a solicitat tragerea la răspundere penală a lui Garștea G. și Tincu P., primul rugându-l să împrumute mijloace financiare în sumă de 700 euro pentru ca Tincu P. să ofere suma unei persoane cu funcție de demnitate publică din cadrul organului de drept din or. Glodeni, iar inculpatul Tincu P. a menționat că a oferit suma de 15.000 lei procurorului în Procuratura Glodeni, Velișco L., pentru

rezolvarea problemelor ce-l vizează pe cauza penală pornită și care se află la organul de urmărire penală.

Colaboratorii CNA, în mod activ au sprijinit instigarea și determinarea lui Tincu P. să dea banii procurorului Velișco L. în scopul constatării acțiunilor flagrante de corupere pasivă a judecătorului și aceasta constituie o încălcare a interdicțiilor prevăzute de art. 94 alin. (1) pct. 11 Cod de procedură penală.

5. Procurorul în Procuratura de Circumscripție, Djulieta Devder, și procurorul în Procuratura Anticorupție, Victor Muntean, au declarat recurs ordinar prin care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenții au invocat, că instanța de apel nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile, prezentate de acuzare să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă relevanță juridică, provocând astfel o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată.

Instanțele de fond și de apel, eronat au pus la îndoială credibilitatea denunțatorului sub aspectul practicii CEDO, constatând prezența divergențelor declarațiilor prezentate de către Popa M., or, în cadrul examinării cauzei în ambele instanțe de judecată s-a stabilit cert că prin denunțul din 11.04.2014, Popa M. a solicitat tragerea la răspundere a lui Garștea G. și Tincu P., care l-au rugat să împrumute 700 euro pentru oferirea sumei unei persoane cu demnitate publică din or. Glodeni.

Presupusele încălcări invocate, în soluțiile adoptate nu au nici un fundament juridic sau probatoriu.

Nu poate fi reținut drept relevant argumentul instanței de apel, privind declararea nulă a probei ce ține de procesul verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 17.04.2014, prin care organul de urmărire penală a fixat discuția din 16.04.2014 a cet. Garștea G. cu cet. Tincu P. în intervalul de timp 12.52 – 12.55, cu anexarea stenogramei convorbirii între Tincu P. și Garștea G.

Cu referire la prevederile art. 94 alin. (2) Cod de procedură penală, pe parcursul urmăririi penale, nu au fost admise încălcări esențiale, iar potrivit prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, nulitatea trebuie invocată la o anumită etapă a procesului.

Însă, după finisarea urmăririi penale, apărătorii și inculpații nu au invocat nulitatea probelor la care indică instanța, neformulând careva obiecții la proba respectivă, astfel participanții la această acțiune procesual penală, care nu și-au rezervat dreptul de a contesta actele procedurale, sunt decăzuți din dreptul de a invoca nulitatea probelor.

Instanța de apel a ignorat probele aduse de acuzare, care reflectă în mod obiectiv tabloul general al evenimentului infracțional imputat inculpaților, cum ar fi procesul verbal și stenograma discuțiilor purtate între Tincu P. și Guțu V. la 14.04.2014, în preajma Judecătoriei Glodeni unde Tincu P. îi confirmă prin cele relatate lui Guțu V. că judecătorul Cazacu I. deja este la curent cu cazul lui și îl așteaptă, ceea ce denotă că din spusele lui Tincu P., că cu Cazacu I. cineva deja discutase.

Tincu P. a confirmat că a fost la Cazacu I. anterior, deci la începutul lunii aprilie 2014, deoarece la începutul lunii aprilie 2014, inculpatul Cazacu I. fusese la

sanatoriu, iar Tincu P. a fost cu privire la cazul penal, ceea ce confirmă intenția acestuia de oferire a mijloacelor bănești de către Tincu P.

Tincu P. confirmă oferirea mijloacelor bănești pentru Cazacu I., nefiind vorba de procuror, de ofițer de urmărire penală, dar de judecătorul Cazacu I., acesta fiind dispus să împrumute banii respectivi pentru a-i oferi judecătorului.

Această discuție a fost confirmată și de martorul Guțu V.

Măsura specială de investigație a fost dispusă prin ordonanța procurorului din 11.04.2014, cu dispunerea efectuării măsurii colaboratorilor ce activează în cadrul Centrului Național Anticorupție, fiind autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție.

Igor Carlașuc, nefiind membru al grupului de urmărire penală era în drept în temeiul ordonanței procurorului și încheierii judecătorului de instrucție din 11.04.2014, să efectueze măsura specială de investigație și să întocmească procese verbale, deoarece intră în competența exclusivă a procurorului care exercită urmărirea penală, în cazul dat, desemnarea organului care va efectua măsura specială de investigații.

Instanța a invocat că procesul verbal cu privire la cercetarea domiciliului și instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video a celor de fotografiat din 07.05.2014, nu pot fi puse la baza unei soluții de condamnare, or procesul verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații a fost întocmit conform prevederilor art. 152⁵ alin. (1) Cod de procedură penală.

Instanța a menționat că prin ordonanța din 11.04.2014, s-a dispus controlul transiterii banilor în sumă de 700 euro, contrar scopului legitim, deoarece organul de urmărire penală în temeiul art. 135 Cod de procedură penală în redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012, în vigoare la emiterea ordonanței nu era în drept să dispună această acțiune procesuală, dat fiind că dispozitivul normei enunțate prevede înmânarea sau predarea de bunuri, bancnote sau documente persoanei care pretinde sau le acceptă sub supraveghere și cu documentarea acestor acțiuni, când s-a dispus măsura în cauză nu exista o cauză penală, care avea drept obiect fapte de extorcare, pretindere și acceptare.

Această afirmație a instanței este neîntemeiată, or prin ordonanța din 11 aprilie 2014, s-a dispus efectuarea măsurii speciale de investigație - controlul transiterii banilor în mărime de 700 euro, sau echivalentul banilor menționați în lei sau altă valută străină, pe când instanța în motivare indică că numai suma de 700 euro.

Garștea G. și Velișco L. nu au fost investigatori sub acoperire, deoarece Velișco L. activând în funcția de procuror în Procuratura r-nului Glodeni, după statutul său nu putea acționa ca investigator sub acoperire, mai mult ca atât ultimul depunând în adresa Procurorului General, un raport denunț cu privire la acțiunile infracționale ale judecătorului Cazacu I., ce a servit drept temei pentru a dispune pornirea urmăririi penale în privința președintelui Judecătoriei Glodeni, în persoana lui Cazacu I.

Totodată, denunțul său este confirmat prin stenograma comunicărilor purtate între Tincu P. și Garștea G. din 16.04.2014, în incinta blocului administrativ de pe teritoriul fermei din s. Dușmani r-nul Glodeni, unde Tincu P., nefiind silit de nimeni a comunicat lui Garștea G. despre discuția cu procurorul din preajma

Judecătoria Glodeni după proces și anume: „Da și zic „ce”? Ce spune?, o zis că 10 mii, o zis că nu prea vreau să mă vâr în de acestea, vreau să mă tot feresc, știi că mă tem”, prin fraza aceasta Tincu P. îi spune lui Garștea G., că procurorul Velișco L. nu dorește să se implice în activitatea corupțională, deoarece îi este frică, și judecătorul Cazacu I. i-a spus lui Velișco L. că este nevoie de 10.000 lei, îndată după ce aceasta a și depus denunțul, sesizând despre comiterea infracțiunii. Însăși Velișco L. fiind audiat în calitate de martor a confirmat cele relatate în denunț, probă care nu a fost luată în considerație de către instanță, deoarece direct demască acțiunile lui Tincu P. și Cazacu I., instanța limitându-se doar la argumentele invocate în pledoaria și concluzia apărării.

Instanța de judecată nu a dat apreciere declarațiilor martorilor Garștea N. și Garștea G., care au depus la urmărirea penală și în instanțele de judecată declarații ce indică direct asupra comiterii infracțiunii de către Tincu P. și Cazacu I., nu au fost luate în considerație declarațiile martorului Guțu V., care fiind audiat a confirmat discuția purtată cu Tincu P. și solicitările lui de a oferi mijloace bănești pentru Cazacu I., probe care au fost totalmente ignorate de către instanțele de judecată.

Instanța de apel tacit a evitat să se expună și asupra declarațiilor martorului Barcari P., care fiind audiat de procuror, nefiind silit de nimeni și influențat, a specificat că în ziua când procurorul Velișco L. a ieșit din biroul judecătorului Cazacu I., ultimul s-a oprit la masa lui de serviciu din anticameră și aplecându-se a deschis sertarul mesei, unde a pus ceva și după aceea l-a închis. Iar după aproximativ un an, fiind audiat în instanța de fond a prezentat declarații în detrimentul examinării obiective ale cauzei, invocând că a fost impus de către colaboratorii CNA să indice contrariul. Afirmațiile martorului respectiv au fost examinate în ordinea art. 274 Cod de procedură penală, fiind efectuat control sub prisma prevederilor art. 166¹ Cod penal, în acest sens fiind adoptată o ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale, nefiind constată vreo influență din partea colaboratorilor CNA, iar această ordonanță nefiind contestată până în prezent, respectiv are puterea lucrului judecat.

Astfel, se constată că Barcari P., aflându-se în subordinea directă a judecătorului Cazacu I., conform funcției și activând în instanță, putea în perioada de după audiere în calitate de martor, să fie influențat de inculpat.

Totodată, martorul Sleptov I. a indicat că din momentul când au intrat colaboratorii CNA și procurorii în anticamera biroului și până la momentul începerii percheziției în anticameră, masa lui Barcari P. a fost intactă, adică nimeni nu a deschis sertarele mesei pentru a pune acolo careva obiecte sau a le scoate.

Bănuiala rezonabilă la pornirea urmăririi penale în privința lui Tincu P., conform prevederilor art. 325 alin.(3) lit.a¹) Cod penal există, fapt confirmat și prin încheierile judecătorului de instrucție de autorizare a măsurilor speciale de investigație, conform căreia instanța s-a expus că cauza a fost pornită în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, măsurile speciale de investigație au fost dispuse în scopul descoperirii infracțiunii și stabilirii persoanelor culpabile.

Probele administrate dovedesc cu certitudine că Tincu P. și Cazacu I., au comis infracțiunile care le-au fost imputate, iar spre regret, suportul probatoriu nu a fost supus unei analize obiective de către instanța de apel.

Interpretările contradictorii date de către instanță și invocarea practicii CEDO, fără a explica în ce mod hotărârile Curții sunt aplicabile în speța dată, exclud însăși existența provocării. În fapt, instanța a constatat că nu a existat nici o acțiune prejudiciabilă comisă de către inculpați. În ideea generală reliefată în decizie, fapta de pretindere nu a existat.

Însă, instanța de apel nu a dat nici o interpretare practicii CEDO, limitându-se în a invoca definiții, iar cele 4 hotărâri la care face trimitere instanța de apel, descriu situații și elemente de provocare diferite. Or, potrivit practicii CEDO, provocarea implică existența propriu-zisă a faptului infracțional imputat unei persoane, însă elementele de provocare au făcut ca procedura în privința persoanei să nu fie din start echitabilă.

La caz, se constată lipsa vreunui element de provocare, fapt invocat de apărare la toate etapele judecării cauzei. Or, argumentele apărării puse la baza deciziei nominalizate referitoare la presupusa provocare a inculpaților la comiterea faptelor de corupere sunt nefondate și lipsite de probe.

Astfel, rolul ofițerilor de investigații în cauză s-a referit nu la instigarea inculpaților de a comite acte de corupere, ci la efectuarea unei măsuri speciale de investigații prevăzute în mod legal de către normele procesual penale. Rolul organului de investigație a fost de a acumula informații în limitele autorizației eliberate de procuror. Măsurile speciale de investigații efectuate în prezenta cauză penală au fost autorizate în modul prevăzut de lege, rezultatele acestora, ulterior, fiind verificate și legalizate prin încheierea devenită irevocabilă a judecătorului de instrucție. Iar apărarea nu a prezentat nici un argument plauzibil că contestarea temeiniciei acestei încheieri nu ar fi avut nici un efect. Pretinderea banilor de către inculpatul Cazacu I. a avut loc anterior implicării autorităților oficiale ale statului în investigarea cazului dat. Apărarea a avut acces la toate materialele cauzei penale, la toate probele administrate atât la faza de urmărire penală cât și la faza de examinare în instanța de judecată. Mai mult, apărarea a dispus de toate informațiile pertinente pentru a-și pregăti o poziție legală. În speță, acuzarea nu a intenționat de a ascunde probe și de a nu a le prezenta apărării și instanței de judecată. Astfel, că acuzarea consideră că dreptul la un proces echitabil nu a fost încălcat, cu atât mai mult nu a fost încălcat principiul contradictorialității procesului penal.

Inexistența unei presiuni în sensul stabilit de Curte se confirmă și prin materialele audio-video rezultate din măsurile speciale de investigații autorizate în cadrul cauzei penale, care indică direct că la momentul primirii banilor, inculpatul Cazacu I. nu s-a opus actului de corupție, mai mult comportamentul acestuia în momentul primirii banilor denotă că inculpatul era predispus de a comite actul de corupție și personal a pretins banii. Tănuirea banilor de către inculpat în masa subalternului său în persoana lui Barcari P., indică direct că acesta nu doar că nu intenționa să se opună acceptării banilor ci și a premeditat momentul primirii acestora, utilizând tehnici de tănuire a produsului infracțional. Astfel, organele de drept nu au intervenit activ în realizarea etapelor infracționale, iar efectuarea măsurilor speciale de investigații în vederea documentării și fixării acțiunilor judecătorului Cazacu I. nu poate fi percepută ca provocare, or la momentul efectuării acestei măsuri organul de urmărire penală dispunea de informații referitoare la comiterea unei infracțiuni de către inculpat.

Nu există nici o probă care ar fi dovedit că Velișco L., ar avea calitatea de agent public, sau că organele de investigație s-au implicat anterior autorizării controlului transmiterii banilor. Complementar, instanța nu a putut să justifice faptul că însăși discuțiile purtate între Velișco L. și Cazacu I., inclusiv și cele purtate între Tincu P. și Guțu V., precum și cu Cazacu I., au avut un caracter simulat. Acuzarea a demonstrat că martorii nu erau „colaboratori” ai CNA și nu au acționat la indicația agenților publici.

Instanța de apel, preluând soluția adoptată de către instanța de fond, s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat pe cauză, or acuzarea invocă probe concrete, veridice, consecutive și consecvente, la care s-a insistat să fie apreciate la justa lor valoare.

Instanța de fond și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, instanței de apel îi rămânea să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel, a preluat concluziile formulate de prima instanță, fără a proceda la o apreciere proprie, specifică activității de judecare a apelului, cerință prevăzută la art. 414 alin. (5) Cod de Procedură Penală, lăsând fără argumentare fiecare din criticile și mijloacele de promovare a intereselor procesuale, invocate de apelant.

Vinovăția inculpatului Cazacu I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal și a inculpatului Tincu P. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal, este dovedită pe deplin, iar instanța de fond și apel, eronat și tendențios, s-au statuat asupra oportunității achitării inculpaților. Situația creată egalându-se cu nerezolvarea fondului apelului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat. Potrivit art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului și motivele pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat. În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea inculpatului doar în cazul în care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1.- 2. din decizie*):

a) nu a judecat cauza în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Astfel, conform acestui act procedural, inculpații sunt acuzați de comiterea diferitor infracțiuni, distincte - Tincu P. pe art. 325 alin. (3) lit. a¹), iar Cazacu I. pe art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Totodată, instanța de fond nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, pentru fiecare inculpat în parte, în funcție de acțiunile infracționale concrete imputate separat fiecărui inculpat.

Mai mult, a dispus achitarea inculpaților în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, dar pe motiv că **acțiunile** inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, pe când temeiul din norma vizată este altul - **fapta** inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Or, în acest caz, instanța urma să se pronunțe clar și argumentat care elemente ale infracțiunii incriminate fiecărui inculpat în parte nu se regăsesc în faptele lor, asemenea motivare lipsind cu desăvârșire în descriptivul sentinței adoptate;

b) a conchis confuz că *contradicțiile și divergențele nu au fost înlăturate la urmărirea penală*, or, această chestiune, potrivit art. 8 și 101 Cod de procedură penală, urma să o soluționeze însăși instanța în cadrul aprecierii probelor administrate pe caz, inclusiv declarațiile inculpatului Tincu P. și a martorilor date

la urmărirea penală în raport cu cele depuse de aceștia în ședința de judecată, nefiind clar care din ele au fost puse la baza hotărârii pronunțate și care au fost respinse;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, indicate în rechizitoriu diferențiat pentru fiecare inculpat, și nu a indicat motivele pentru care a respins toate probele aduse în sprijinul învinuirii.

Or, mențiunea din descriptivul sentinței că unele acte procedurale contravin dispozițiilor de drept formal și material nu este argumentată în raport cu prescripțiile concrete din respectivele norme de drept.

Mai mult, mai întâi a reprodus declarațiile inculpatului Tincu P. privind circumstanțele în care de la el au fost ceruți bani, a făcut rost de 10.000 lei și le-a transmis pentru soluționarea cauzei sale penale, ca apoi să concluzioneze absolut neclar și divergent că: „... *la dosar nu a existat vreo probă care ar dovedi că Tincu P. intenționează să ofere sau că ar fi promis bani pentru a obține o decizie favorabilă..., nu a fost adusă nici o probă care ar permite constatarea cu certitudine a vinovăției inculpaților...*”.

Pe lângă aceasta, remarca sumară din descriptivul sentinței că: „...*Organul de urmărire penală nu s-a limitat la investigarea activității pretinse a fi infracționale într-un mod esențialmente pasiv, astfel încât factorul determinant să rămână comportamentul persoanelor implicate în activitatea ilegală... În cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil în sensul art. 6 par. 1 din Convenție, toate probele obținute în rezultatul provocării de către poliție trebuie să fie excluse*”, este lipsită de o finalitate logică, de o motivație raportată la circumstanțele concrete ale cauzei și jurisprudența relevantă națională și a CtEDO în aspectul vizat.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenumului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată legal;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, diferențiat pentru fiecare inculpat, și nu a indicat motivele pentru care a respins toate probele aduse în sprijinul învinuirii.

Totodată, remarca din descriptivul deciziei că unele acte procedurale contravin dispozițiilor de drept formal și material nu este argumentată în raport cu prescripțiile concrete din respectivele norme de drept.

Mai mult, mențiunea confuză și sumară că: *„Deși primirea banilor a fost realizată prin intermediul procurorului Velișco L., aceasta a avut loc în urma acțiunilor instigatoare și provocatoare evidente și insistente ale lui Velișco L., Garștea G. și Popa M., care au acționat împreună cu organul de urmărire penală, ca agenți ai statului, astfel fiind încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO”*, nu este însoțită de o motivare raportată la circumstanțele concrete ale cauzei și jurisprudența relevantă națională și a CtEDO în aspectul vizat, conform căreia eventualele acțiuni de provocare se referă la procedura efectuată de către autorități nu și de către persoane particulare (*hotărârea CtEDO din 30.10.2014 în cauza Nosko și Nefedov vs Rusia*);

c) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul acuzării și repetate în recursul ordinar, inclusiv în felul și esența probatorie în care acestea sunt reproduse la pct. **3.** și **5.** din prezenta decizie;

d) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, inclusiv declarațiile inculpaților și martorilor Popa M., Guțu V., Crecicovschi D., Calarașciuc I., Rău O., Nogai V. și Slepțov I. date în ședința instanței de fond, procesele - verbale de sechestru din 23.07.2014, încheierile judecătorului de instrucție din 17.07.2014 și 18.07.2014, cât și probele de la f.d. 7, 8, 12, 13, 29-30, 34-39, 41-54, 62-65, 84, 127 vol. I, f.d. 154-155 vol. II, f.d. 138-165, 175, 205-208, 213-219, 220-223 vol. IV, f.d. 40-48, 50-53 vol. V.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul de pe rol este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție, Djulieta Devder, și de procurorul în Procuratura Anticorupție, Victor Muntean, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2016, în privința inculpaților Tincu Petru Xxxxx și Cazacu Ion Xxxxxx, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 11 iulie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun